

ÎNCHEIERE

10 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Veronica Bolboceanu, reprezentată de avocatul Valeriu Dumitriu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Veronicăi Bolboceanu împotriva executorului judecătoresc Oleg Casian cu privire la obligarea examinării cererii și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2016, prin care a fost admis apelul, modificată hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 decembrie 2015 în partea încasării cheltuielilor de judecată

constată:

La 23 noiembrie 2015 Veronica Bolboceanu, reprezentată de avocatul Valeriu Dumitriu a depus cerere de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc Oleg Casian, intervenient accesoriu Dumitru Jeleznîi cu privire la nesoluționarea în termenul legal a cererii.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că la 08 octombrie 2015, în condițiile art. 12 pct. 1) lit. a) din Legea nr. 190 din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare, art. 10 alin. (1) lit. a), art. 318, art. 319, art. 421 Cod contravențional, art. 23 Cod de executare, reclamanta a înaintat executorului judecătoresc Oleg Casian, o cerere prin care a solicitat constatarea și pornirea procesului contravențional în privința debitorului Dumitru Jeleznîi, cu remiterea acestuia spre examinare în instanța competentă. Despre rezultatul examinării a cerut să fie informată, conform procedurii stabilite.

Indică că până la momentul depunerii cererii de chemare în judecată nu a primit un răspuns la cererea depusă.

Obiectează că potrivit normelor citate supra, petiționarul are dreptul să înainteze executorului judecătoresc cereri, demersuri privitor la procedura de executare, executorul judecătoresc fiind investit cu dreptul să constate contravențiile, să încheie procesul-verbal cu privire la contravenție și să le remită spre examinare în fond instanței de judecată competente.

Își întemeiază pretențiile în baza art. 166, art. 167 CPC, art. 2, art. 8 din Legea privind activitatea executorilor judecătorești, art. 4, art. 12, art. 16 din Legea cu privire la petiționare.

Solicită de a obliga pârâtul să examineze cererea din 08 octombrie 2015, de a încasa de la pârât în beneficiul ei cheltuielile de judecată, inclusiv onorariul avocatului, care pe parcursul judecării cauzei, va fi concretizat.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani din 08 decembrie 2015 a fost admisă acțiunea, obligat executorul judecătoresc Oleg Casian să examineze cererea din 08 octombrie 2015, a fost încasat de la executorul judecătoresc Oleg Casian în beneficiul Veronicăi Bolboceanu, cu titlul de cheltuieli de judecată, suma de 4000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2016 a fost admis apelul declarat de Oleg Casian, modificată hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 decembrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Veronicăi Bolboceanu împotriva executorului judecătoresc Oleg Casian, intervenient accesoriu Dumitru Jeleznîi cu privire la obligarea examinării cererii și încasarea cheltuielilor de judecată, în partea încasării cheltuielilor de judecată de la Oleg Casian în beneficiul Veronicăi Bolboceanu și micșorată suma încasată de la 4000 lei la 2000 lei.

La 13 iunie 2016 Veronica Bolboceanu, reprezentată de avocatul Valeriu Dumitru a depus cerere de recurs prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2016 cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs a relevat că instanța de apel la emiterea deciziei contestate a interpretat eronat normele de drept material și normele de drept procesual și a dat o apreciere eronată materialului probator din dosar.

Instanța de apel, contrar prevederilor art. 373 alin. (1) și (2) CPC, nu a verificat, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeiurile hotărârii contestate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în prima instanță, nu a dat apreciere probelor din dosar.

Prin urmare, recurenta a menționat că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care instanța de apel le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, iar concluziile instanței de apel, expuse în decizie, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, ce a dus la soluționarea greșită a pricinii.

De asemenea, a mai invocat că instanța de apel eronat a interpretat prevederile art. 63 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, care stipulează că mărimea onorariului se stabilește prin acordul părților și nu poate fi schimbat de autoritățile publice sau de instanța de judecată.

Totodată, este eronată și referirea instanței la prevederile art. 94 și art. 96 CPC, care reglementează compensarea cheltuielilor de judecată între părți, care nu se referă la onorariul avocatului.

Conform art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuieli de judecare a pricinii. Conform art. 90 lit. i) CPC, cheltuielile de asistență juridică se atribuie la cheltuielile de judecată, iar potrivit art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la

cerere părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Respectiv, din materialele cauzei se atestă că recurenta Veronica Bolboceanu, atât la examinarea cauzei în instanța de fond cât și la examinarea cauzei în instanța de apel, a fost reprezentată de avocatul Valeriu Dumitriu, în baza mandatului din 06 octombrie 2015.

Iar odată cu solicitarea încasării din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a cheltuielilor de judecată a fost anexat bonul de plată potrivit căruia recurenta a achitat pentru serviciile juridice suma de 4000 lei. Suma respectivă, reprezintă o compensație necesară și rezonabilă a sumelor solicitate în coraport cu complexitatea cauzei și aportul considerabil al avocatului.

Menționează că argumentele invocate în apel nu au putut fi reținute, deoarece nu indică la cuantumul asistenței juridice ca unul excesiv.

Totodată, recurenta invocă că prin decizia instanței de apel i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului și libertăților fundamentale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 aprilie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 71), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Veronica Bolboceanu, reprezentată de avocatul Valeriu Dumitriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Veronica Bolboceanu, reprezentată de avocatul Valeriu Dumitriu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Veronica Bolboceanu, reprezentată de avocatul Valeriu Dumitriu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Veronica Bolboceanu, reprezentată de avocatul Valeriu Dumitriu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic